בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 47781-05-21 י. נ' י.

בפני כבוד השופטת בכירה מ. ברנט, אב"ד
כבוד השופטת ו. פלאוט
כבוד השופט צ. ויצמן

מערערת **ג. י.**

נגד

המשיב א. י.

מוזר שלא רשומים לנו שמות עורכי הדין. לא מכבד.

פסק דין

פסק דין שגוי לטעמנו. ההחלטה להגדלת סכום המזונות מתבססת רק על יחס שכר ההורים – הכנסה לעומת הכנסה פנויה – כאשר בפסיקה לא נקבעה דרך אחת נכונה, ובצדק.

מפסק דין זה ניתן ללמוד היטב מדוע את החלוקה להוצאות החינוך, הבריאות וכו יש לעשות לאחר תשלום המזונות! כלכלה בסיסית. אך עורכי הדין טרם הבינו זאת או הסבירו זאת לשופטים.

שימו לב שהמחוזי **חוזר וקובע** שסכום המדור יחושב באופן יחסי **לפי זמני שהיית הקטינים אצל הוריהם לצד יכולותיהם הכלכליות**

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בפ"ת (כב' הש' נ. גדיש) מיום 25.4.21 במסגרתו פסק בית המשפט את מזונות ילדיהם הקטינים של הצדדים. מה מספר התיק בו פסקה כבוד השופטת גדיש? למה לא רשומים לנו? לא ראוי.

הנדרש לנדון

1. הצדדים נישאו ביום 28.10.03 והם הורים לשלושה ילדים בגילאי 14, 11 ו – 7.5. כולם מעל גיל 6.

2. בין הצדדים התגלעו מחלוקות שהביאו אותם לפתיחת הליכים משפטיים בבית המשפט ובבית הדין הרבני.

3. במסגרת ההליכים שנוהלו ביניהם עתרה המערערת למתן צו הגנה כנגד האב ובמסגרת אותו הליך, בו הורחק המשיב מבית הצדדים, הגיעו הצדדים אף להסכמה בעניין מכירת בית המגורים המשותף וחלוקת תמורתו בניהם. הסכמות אלו קיבלו תוקף של פסק דין על ידי כב' השופטת מ. אליהו ביום 7.2.19 (ה"ט 72275-12-18).

4. ביום 21.2.19 ניתנה החלטת כבוד השופט ב. יזרעאלי לפיה חויב המשיב לשאת **במזונותיהם הזמניים** של הקטינים בסך של 4,000 ₪. באופן הבא - 1,500 ₪ עבור הבת ה. שהייתה אותה עת מקטני קטינים ו - 1,250 ₪ לכל אחד מהקטינים האחרים. לסכום זה נוסף חיוב בגין הוצאות המדור (75% מתשלומי המשכנתא על בית הצדדים או 50% מדמי שכירות, ככל שהמערערת תשכור דירה למגוריה ולמגורי הקטינים וזאת עד לסך של 2,300 ₪) ומחצית הוצאות רפואה וחינוך.

5. בחודש אוגוסט 2019 שכר המשיב דירה בישוב ...., לטענתו על מנת לאפשר לו לקיים עם הקטינים קשר קרוב. בהמשך לכך נקבעו למשיב זמני שהות פעמיים בשבוע ללא לינה וכן בכל סוף שבוע שני לסירוגין מיום שישי בשעה 15:00 ועד מוצ"ש.עד למועד זה ראה המשיב את הקטינים אחת לשבוע למספר שעות.
זמני שהות מאוד מצומצמים.

6. בעקבות תסקיר שהגישה העו"ס לבית הדין הרבני ביום 6.11.19 (ת/5) הורחבו זמני השהות באופן שהם כוללים לינה במוצ"ש אחת לשבועיים הוסיפו לינה במוצאי השבת. למה זה לא ברור שכך צריך להיות מההתחלה? מיושן ומרגיז. ראו כאן. ובהמשך, בחודש ינואר 2020, נקבעה לינה גם באחד המועדים שבאמצע השבוע, תוך המלצה לבחון אפשרות להרחבה נוספת כך שבשני המועדים שבאמצע השבוע, תהא השהות כוללת לינה.
כפי שהובהר על ידי באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפנינו אלו זמני השהות שעודם קיימים עד היום.

7. המשיב עובד כמתכנת ואילו המערערת סוכנת ביטוח.
כמו כן למשיב זכויות בדירה בגבעתיים אותה קיבל בירושה.

לטענת המערערת למשיב אף זכויות בחנות בגרמניה והיא נסמכת לעניין זה על הסכם שגילתה בבית הצדדים לרכישת החנות תמורת 60,000 יורו.

פסק דינו של בית משפט קמא

8. בית המשפט קבע את צרכיו של כל אחד מהקטינים בשיעור של 3,000 ₪. כאשר סך זה כולל את חלקם בהוצאות המדור ואחזקת המדור. ומה עם הלכת ורד? עורך הדין של האב לא הסביר זאת? השופטת גדיש שכחה?

כמו כן העריך בית המשפט את כושר השתכרותם של הצדדים באופן הבא – כושר השתכרותה של המערערת הוערך בשיעור של 6,300 ₪ על בסיס תלושי ההשתכרות שצורפו על ידה, ואילו כושר השתכרותו של המשיב הוערך בשיעור של 22,000 ₪ לחודש וזאת משקלול שכרו העבודה אותו מקבל כשכיר, שכר מעבודות פרטיות וכן שכר דירה אותו הוא מקבל מדירה שנמצאת בבעלותו. אנו רואים שבסכום 22,000 כבר לקחו בחשבון את שכר הדירה המתקבל. מתוך שכך הוערך יחס ההשתכרויות של הצדדים בשיעור של 20%-80%.

כך ציין בית המשפט כי לבד מהדירה אותה ירש המשיב קיבל כל אחד מהצדדים מחצית מתמורת הבית המשותף שרכשו.

9. בית המשפט הוסיף והתייחס לזמני השהות של כל אחד מהצדדים עם הקטינים ומצא כי בתחילת ההליך שהו הקטינים עם המשיב מספר שעות בשבוע, בשל הנסיבות שנוצרו ובעקבות הגשת תלונה על ידי המערערת. במסגרת הליך המשמורת בבית הדין הרבני, הורחבו זמני השהות כך שכיום הם מתקיימים פעמיים בשבוע, כאשר רק אחת מהן כוללת לינה, ובכל סוף שבוע שני כולל לינה במוצ"ש ונבחנת האפשרות להרחיב את הזמנים כך ששני המועדים באמצע השבוע יכללו לינה.

בית המשפט יצא מתוך הנחה כי ככל שתאושר ההרחבה המבוקשת עוד לינה בשבוע זמני השהות במערך של שבועיים יהיו 6 לילות אצל האב ו-8 לילות אצל האם, דהיינו 43% מהזמן אצל האב.

מתוך שכך העריך בית המשפט את חיוב המזונות של המשיב בשיעור של 1,100 ₪ לכל קטין כשסכום זה כולל את השתתפות המשיב בהוצאת המדור והאחזקה.

באשר לתקופה בה הייתה הבת הקטנה בגיל קטני קטינים, חויב המשיב לשאת לצרכיה בסך של 1,500 ₪ בתוספת 400 ₪ עבור השתתפות בהוצאות מדורה וזאת עד הגיעה לגיל 6 (באוקטובר 2020), כאשר החל מחודש זה יפחת החיוב ויועמד על 1,100 ש"ח לחודש.

כך נקבע כי הצדדים יישאו בהוצאות החינוך בחלקים שווים בניהם, על אף פערי ההשתכרות בניהם, על מנת שלא יהיה מצב שמי מההורים יבחר לשלם הוצאה כספית גבוהה תוך אדישות לגובה ההוצאה שמוטלת בעיקרה על הצד האחר.
מבין את ההגיון, אך זה בניגוד למקובל בפסיקה. בנושא זה נציין שלעמדתנו החלוקה צריכה להיות לפי יחס השכר **לאחר תשלום המזונות.** אך עורכי הדין טרם ניסו להסביר זאת לשופטים, למרות שזה דבר בסיסי.

כמו כן יישאו הצדדים בהוצאות רפואיות חריגות בחלקים שווים בניהם. והמבקשת תישא בתשלומים שוטפים לקופ"ח עד ל – 100 ₪ . סביר. כך מקובל כאשר האם מקבלת מזונות.

קצבת הילדים תעבור לידי המערערת. אבל מדוע לא להוסיף את הסכום לשכרה, ואז לבצע את חישוב המזונות? נכון שכאן זה די שולי, אך צדק צריך להיות וגם להראות.

תמצית טענות המערערת

10. שגה בית המשפט בכך שלא ייחס חשיבות לגרסתו הלא אמינה של המשיב באשר לשיעור השתכרותו, וזאת על אף שבפסק דינו ייחס העדר נאמנות לגרסתו באשר להכנסותיו מעבודות פרטיות, להעברת סכומים ניכרים להוריו, ולעסקה לרכישת חנות בגרמניה ועוד. לטענת המערערת יש ללמוד מהאמור כי בנוסף להכנסתו ממשכורת בסך כ – 16,000 ₪ והכנסתו מדמי שכירות של הדירה בבעלותו בסך של כ – 4,000 ₪ יש להוסיף לפוטנציאל הכנסותיו של המשיב סך של 10,000 ₪ ולא 2,000 ₪ בלבד כפי שקבע בית המשפט. גם האם רשומת ששכרו של האב הוא

16 והוא מקבל עוד 4 משכירות הדירה שבבעלותו. יש ויכוח כמה להוסיף. 2,000 או יותר. נקבע ש 2,000.

11. עצם העובדה שלמשיב שני נכסי נדל"ן מניבים בגבעתיים ובגרמניה אמור להביא את יחס ההכנסות של הצדדים ליחס של 5%-95% ולא כפי שנקבע ע"י בית המשפט.

12. אין מדובר בהסדרי ראיה **זמני שהות כמובן!** שוויוניים. רק בחודש 1/20 הורחבו הסדרי הראיה של המשיב עם הקטינים ונוספה לו לינה אחת באמצע השבוע. אלו הסדרי הראיה הנוהגים עד היום, בניגוד להערכתו של בית משפק קמא כי הסדרים אלו יורחבו לאחר מתן פסק הדין.

13. בית המשפט שגה עת קבע את תוקף החיוב מיום פתיחת ההליכים מבלי להתחשב בכך שהדבר יצריך החזר כספים מצד המערערת של כספי מזונות שנאכלו, תוצאה שאינה הגיונית בשעה שהמשיב עתיר ממון ונכסים ואילו המערערת חיה ממשכורת מצומצמת.

14. שגה בית המשפט עת חייב את הצדדים בהוצאות החריגות בחלקים שווים למרות הפערים המשמעותיים בהשתכרותם. האם צודקת.

תמצית טענות המשיב

15. המערערת מבקשת להטיל דופי במשיב, אשר מאז ומעולם טיפל ודאג לקטינים, לרבות בתקופה בה חלתה. גם האירוע בגינו הורחק מבית הצדדים היה בשל התגרות ופרובוקציה מצד המערערת.

16. יש לתת את הדעת כי בה בשעה שהמערערת קיבלה את מחצית תמורת בית הצדדים הרי שתמורת המחצית השנייה השייכת למשיב עוקלה בשל תביעת המערערת לכתובתה.

אשר להכנסות המשיב עצמו - תלושי השתכרותו מלמדים על הכנסה של 10,000 ₪ ו –23% מדמי השכירות המשולמים לידיו בסך 4,400 ₪ לחודש שייכים לאחיו החסוי. כך גם אין כל ממש בטענות המערערת על קיומה של חנות השייכת למשיב בגרמניה, המסמכים הנוגעים לחנות צורפו שלא כדין כך שלא התאפשר למשיב לחקור אותה בחקירה נגדית בגין מסמכים אלו. מתוך שכך קביעת בית המשפט כי הכנסתו הכוללת מגיעה לסך של כ – 22,000 ₪ היא קביעה שגויה והכנסתו האמתית נמוכה מכך.

17. אין מקום לפסיקת מדור נוכח זמני השהות הדומים. לא נכון! אם יש פערי שכר מהותיים כמובן שיש לקחת זאת בחשבון גם במדור!!

דיון ומסקנה

18. אחר שבחנו בחון היטב את טענות הצדדים, את הראיות שהוצגו בבית משפט קמא ואת כלל כתבי בי דין לרבות הפרוטוקולים של חקירת הצדדים מצאנו כי יש לקבל את הערעור, זאת על אף שלא מצאנו להתערב בעיקר קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא.

ונבהיר - לא מצאנו מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא באשר להערכת שיעור הכנסתם וכושר השתכרותם של הצדדים אשר הועמד על ידי בית המשפט בשיעור של 6,300 ₪ למערערת ו22,000 ₪ למשיב, כשם שלא מצאנו מקום להתערב בקביעות בית משפט קמא באשר לצרכי הקטינים. פעם אחר פעם אנו למדים כמה חשוב להוכיח עוד בבית המשפט למשפחה מהו השכר האמיתי של הצד שכנגד!! המחוזי לא יתערב בהחלטות אלו, אלא אם יש סיבה מאוד מיוחדת. קביעות אלו של בית משפט קמא מושתתות הן על ראיות שהוצגו לפניו, ובכללן תלושי השתכרות של הצדדים, והן מהתרשמותו מאמינות הצדדים ועדויותיהם.

19. ואם נפרט - השתכרותה של המערערת הוכחה באופן ברור מתלושי השתכרותה (וראו תלושי השתכרות – נספח 2 לתצהיר עדותה הראשית). שיעור השתכרותו הכוללת של המשיב הוכחה הן מתלושי השתכרותו כשכיר (בין 15,000 ₪

ל – 16,000 ₪ לחודש, ראו תלושי השתכרות נספח א לתצהיר עדות ראשית מטעמו וכן הודאתו בסע' 14 א לכתב ההגנה), הן מהודאתו באשר לדמי השכירות המשולמים לידו מדירה אותה ירש אחר שרכש את חלקו של אחיו (כ- 4,000 ₪ לחודש, ודוק גם לפי גרסתו של המשיב, שלא התקבלה ע"י בית משפט קמא, לפיה חלק יחסי מדמי השכירות מגיעים לאחיו החסוי הרי ש – 3,500 ₪ מדמי השכירות מגיעים לידו, ראו סע' 22 א לעיקרי הטיעון של המשיב), וכן התרשמותו של בית המשפט מעבודות פרטיות שמבצע המשיב בקשר לעיסוקו בבניית אתרים וכיוצ"ב (כ – 2,000 ₪ נוספים לחודש, ראו חקירת המשיב עמ' 21-22 לפר').

20. כמו כן לא מצאנו מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט לפיה צרכיו של כל אחד מהקטינים בשהותו בשני בתים מגיעה לסך של 3,000 ₪ לחודש כולל רכיב המדור. שימו לב, זה כולל מדור ואחזקת מדור!! הסך הנזכר עולה בקנה אחד עם קביעת הערכאות השונות לפיה סך צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולה כדי 2,250 ₪ וזאת מחמת הצורך ששני ההורים ירכשו צרכים תלויי שהות

סכום שכבר ציינו לגביו מספר פעמים כמה הוא שגוי והרי אין בו שום התייחסות למקום המגורים של ההורים, לרמת המחייה, והוא בטח ובטח לא מתאים למקרים בהם לאחד מההורים אין הוצאות אחזקת מדור (הכלולים כבר בסכום זה), למשל גר אצל ההורים. לכן, אנו מעדיפים שהשופטים היו רושמים את הסכומים בנפרד. סכום המזונות (נניח 1,600-1,800 ובנוסף, בנפרד, את עלות אחזקת המדור. כך נמנע מטעויות. (וראו לעניין זה רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ. נ' נ. (2018); עמ"ש 4202-02-20 (מרכז) ש.מ נ' ח.י.מ (2020); עמ"ש (חיפה) 56600-10-18 פלוני נ' פלונית (2019); עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 ד.ס נ' ל.צ (2020) ועוד רבים אחרים).

זאת בנוסף לסך 750 ₪ לחודש לכל קטין בגין רכיב המדור שאף הוא סך סביר בהתחשב בעובדה שלטענת המערערת היא שוכרת דירה בסך 4,500 ש"ח, ואכן דמי השכירות שחושבו ע"י בית המשפט עולים כדי 2,250 ₪ (750 ש"ח *3 ילדים), היינו מחצית מדמי השכירות כפי שנהוג לפסוק לשלושה קטינים (ברי כי סך זה יחולק באופן יחסי לפי זמני שהיית הקטינים אצל הוריהם ויכולותיהם הכלכליות, ומתוך הנחה כי המשיב נדרש לסכום זהה כדמי שכירות, כפי שיפורט בהמשך).

שימו לב שהמחוזי **חוזר וקובע** שסכום המדור יחושב באופן יחסי **לפי זמני שהיית הקטינים אצל הוריהם לצד יכולותיהם הכלכליות**

20. מאידך מצאנו להתערב באופן חישובו של בית המשפט את צרכי הקטינים בהתייחס להשתכרויות הנזכרות ובהתייחס לעובדה כי למשיב נכס מקרקעין מניב (דירה) בבעלותו הנכס כבר נלקח בחשבון בסכום 22,000! אולי הכוונה כאן היא למילה "מניב" (איננו מתייחסים לחנות בגרמניה שנרכשה ע"י ידו לכאורה מאחר ובית המשפט לא קבע כי אכן הוכח שנרכשה חנות שכזו).

לסברתנו, בהתייחס לפער ההשתכרויות הגדול שבין הצדדים מהן יש להפחית את צרכי הצדדים עצמם ("הכנסה פנויה") **זה שגוי כדבר קבוע בכל פסקי הדין. בדיוק כמו ה 2,250 ₪ !!** כיום יש שתי דרכי חישוב. אחת לפי יחס הכנסה "רגילה" ושנייה לפי יחס "הכנסה פנויה" לאחר שמורידים את ההוצאות של ההורים עצמם. להבנתנו אין הנחיה או הבנה מקצועית שאחד נכון והשני אינו נכון. שתי הדרכים תקינות. בנוסף, בראיה כלכלית, זה שגוי לקבוע זאת לכל המקרים! נניח ואחר ההורים לא שוכר דירה, אלא קנה דירה ומשלם משכנתא. זה הוני. ולרוב לא כסכום שכר דירה. האם נוריד את סכום תשלום המשכנתא על מנת להגיע להכנסה פנויה? כמובן שלא, זה יביא למצב שגוי כלכלית! הרי שיש לייחס את עיקר השתכרותה של המערערת (כ – 5,000 ₪ מתוך השתכרותה) לצרכיה שלה ולצרכי מדורה כך שהשתכרותה הפנויה היא כ – 1,500 ₪ במעוגל ובידי המשיב בניכוי צרכיו נותר סך של 17,000 ₪, יחס ההכנסות הפנויות בין הצדדים הוא, אפוא, במעוגל 90:10. ממילא ברי כי המשיב הוא זה החב בעיקר תשלום המזונות. כפי שאנו רואים, הדרך של "הכנסה פנויה" מביאה להגדלת הפער באחוזים. במקרה שלנו מ 80/20 ל 90/10.

יתר על כן, אין להתעלם מהעובדה הנזכרת כי למשיב, בנוסף לפערי השכר הניכרים לטובתו בהחלט, יש נכס מקרקעין מניב אשר שוויו ותנובתו בצדו וכידוע לצורך קביעת יכולתו הכלכלית של כל הורה יש להתחשב אף ברכיבי ההון שלו ובנכסיו שוב, זה כבר נלקח בחשבון בהכנסתו של האב!! כנראה מכוונים לכך שאולי השווי של הדירה יעלה. אך זה מיותר והרי כך הוא לכל חסכון בשוק המניות וכו. (ע"א

130/83 לבנה פרייס ו-2 אח' נ' אלימלך פרייס **(1984); ע"א 239/85 -** מירה עמיצור ואח' נ' אורי עמיצור ואח' **(1986))**.

21. אשר לחלוקת זמני השהות בין הצדדים, נכון למועד פסק הדין ובסמוך לו, הורחבו הסדרי השהות של המשיב עם הקטינים באופן שהוא שוהה עימם יום בשבוע כולל לינה ויום אחד למספר שעות וכן בכל סוף שבוע שני, חלוקת שהות זו לא השתנתה עד היום, כתשעה חודשים אחר מתן פסק דינו של בית משפט קמא (**וזאת למרות סברתו של בית המשפט כי זמני השהות למשיב יורחבו**). **מילים אחרות -הקטינים לנים אצל המשיב 4 ימים מתוך 14 יום ואצל המערערת 10 ימים מתוך 14 יום. <u>נשאלת השאלה הבסיסית האם ניקח בחשבון גם את היום בשבוע בו הילדים אצל האב אך לא ישנים בביתו?</u> זה כמובן תלוי במספר השעות בהן הילדים בבית האב. אין לנו תשובה חד משמעית לנושא. אך לגבי מקרים בהם הילדים לא ישנים אצל האב ביום שבת, פעם בשבועיים, הרי הילדים עם האב <u>מהבוקר עד הערב</u>. יש חובה להתייחס לזמן זה, בטח שמדובר ביום השבת בו יש יותר הוצאות על אוכל, טיולים ובילויים שונים!! חצי יום נראה לנו הגיוני. אולי אפילו 3/4 יום.**

22. מעת שנקבעו צרכי הקטינים, יכולותיהם הכלכליות של ההורים וחלוקת זמני השהות **נבוא לחישוב החיוב במזונות עצמו.**

כאמור, צרכי שלושת הקטינים **<u>לרבות רכיב המדור</u>** הוערכו ע"י בית משפט קמא בשיעור של **9,000 ₪** (3,000 ₪ לכל קטין). **מה עם הלכת ורד? שכחו. לא תקין.** המשיב לפי יכולתו הכלכלית אמור לשאת למצער ב- 90% מצרכי מזונותיהם, היינו בסך של 8,100 ₪ (9,000 ₪* 90%) מתוכו הוא בנושא בפועל בעת שהות הקטינים עמו בסך של 2,600 ₪ במעוגל (4/14*9,000), לפיכך הוא חב במזונות הקטינים, <u>לרבות רכיב מדורם</u>, בשיעור של **5,500 ₪** (**היינו כ- 1,830 ₪ במעוגל לכל קטין**).

מעבר לנדרש נוסיף ונאמר כי אם וכאשר יורחבו הסדרי הראיה זמני השהות!! באופן שהקטינים ילונו עם המשיב יומיים בשבוע ובכל סוף שבוע שני היינו 6/14 ימים בשבועיים יעמוד חיוב המזונות שיושת עליו על סך של 4,250 ₪ (6/14*9000 -

8,100), היינו כ – 1,420 לכל קטין לרבות צרכי מדורו. **יפה שרושמים זאת. מונע ויכוחים או חזרה מיותרת לבית המשפט אם וכאשר.**

23. כמו כן, נוכח פערי השכר הניכרים שבין הצדדים כמו גם הפערים ביכולותיהם הכלכליות, אנו סבורים כי על המשיב לשאת ב – 75% מהוצאות הבריאות החריגות והוצאות החינוך (בקיזוז הסך המשולם למערערת מהמל"ל בגין הוצאות אלו) וזאת בהתחשב הן בפערי היכולות הכלכליות שבין הצדדים והן בעובדה שקצבת הילדים מועברת לידי המערערת, שזה מקטין את יחס פערי השכר שעומד על 90/10 ואיננו מסכימים בעניין זה עם טעמיו של בית משפט באשר להשוואת חלקם של הצדדים ברכיב זה. בסדר גמור, אך שוב, את החלוקה להוצאות החינוך, הבריאות וכו יש לעשות **לאחר** תשלום המזונות! כלכלה בסיסית.
שכר האם 6,300. שכר האב 22,000. האב משלם 5,500 ₪ מזונות. כלומר האם פותחת את החודש עם 11,800 והאב עם 16,500 ₪. אנחנו רואים שעבור הוצאות רפואיות וחינוך יחס השכר הנכון הוא 58% לעומת 42%!! ואפשר באותו עיקרון לחשב לפי יחס הכנסה פנויה.

24. מטעמי נוחות ויעילות אנו סבורים כי יש להחיל חיוב זה החל ממועד בו הגיעה הבת הצעירה, ה., לגיל 6 (אוקטובר 2020), וכי עד למועד זה תחול ההחלטה למזונות זמניים שנקבעה ע"י בית משפט קמא בהחלטתו למזונות זמניים מיום 21.2.19, אף שסך המזונות הזמניים שנפסק לטובת המערערת נפסק עת זמני השהות היו מצומצמים יותר, וזאת מאחר שהסתבר שבסופו של יום כי פער ההשתכרות והיכולות הכלכליות של הצדדים גבוה בשיעור ניכר ממה שסבר בית המשפט בעת מתן ההחלטה למזונות זמניים.

25. הערה חשובה שמצאנו להעיר קודם לסיום - אף שנקטנו לעיל בדרך חישובית מדויקת, התערבותינו בפסק דינו של בית משפט קמא לא נבעה בשל כך שלא נקט בדרך חשבונאית מסודרת וברורה בעת קביעת שיעור המזונות, אלא בשל התרשמותנו, כאמור, כי שיעור המזונות שנקבע על ידי ערכאה קמא אינו תואם את

יכולות הצדדים ואת הנטל הכלכלי הממשי המוטל על המערערת בכל הקשור לנשיאה בצרכי הקטינים.

ונדגיש, איננו סבורים כי יש מקום לעריכת חישוב מתמטי בכל הליך של קביעת מזונות. שכן חיוב המזונות עשוי להשתנות ולחרוג מהחישוב המתמטי הקר בהתייחס לנסיבות שונות. **כה נכון, כה הגיוני. עכשיו איך זה מתיישב על הסכום 2,250 בחלוקת זמני שהות רחבה לכולם?** כך, כדוגמה, אפשר שימצא כי הורה מסוים הוא ההורה הנוכח יותר בחיי הקטינים אף מעבר לזמני השהות שנקבעו מטעמים שונים. לעניין זה מצאנו יפים את דבריו של כב' הש' ע. פוגלמן בעניין בע"מ 919/15 -

> "וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" - אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים" (ה.ש; שם סע' 126)

ועוד יפים להדגשת העניין דבריו של כב' הש' מ. מזוז בבע"מ 919/15 הנ"ל –

> "לדעתי עלינו להותיר שיקול דעת לבית המשפט לחתור ליעד של שוויון מגדרי מהותי בין ההורים בנשיאה בהוצאות הילדים, על ידי כך שלא יהיה מחויב לנוסחאות אריתמטיות נוקשות אלא יוכל לשקול שיקולים שונים העולים ממכלול הנסיבות המשפחתיות לשם השגת היעד האמור.
> כך בין היתר יוכל בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את ימי המשמורת של כל הורה אלא גם את הנטל הריאלי בטיפול בילדים בתוך פרק זמן זה, היינו - כמה מתוך המטלות והצרכים של הילדים מטופלים הלכה למעשה על ידי כל אחד מההורים, וכמה מתוך הזמן שהילד במשמורת ההורה מוקדש בפועל לטיפול

> בילדים. ניסיון החיים מלמד כי זמן הורות שווה אינו מבטא בהכרח השקעה כלכלית ואישית שווה... לענין אחרון זה השלכה גם על יכולת ההשתכרות ועל ההשתכרות בפועל של ההורה שמקדיש בפועל זמן רב יותר לטיפול בילדים. כך גם יוכל בית המשפט להתייחס לשאלה מי נשא בעיקר הנטל בטיפול בילדים בתקופה שקדמה לפירוד, שכן עובדה זו יכולה לא רק לחזות את שיארע בפועל לאחר הפרידה אלא שלעובדה זו יש השלכה גם על יכולת ההשתכרות של אותו בן זוג לאחר הפירוד. עוד ניתן לקחת בחשבון את ההשלכות של העובדה שאחד ההורים (או שניהם) נישא מחדש. שיקול נוסף הוא שיש להימנע במידת האפשר בחלוקת נטל המזונות מיצירת "בית עשיר" ו"בית עני", דבר שיש לו השלכות לא פשוטות מעבר להיבט החומרי-כלכלי, הן על "ההורה העני" והן על הילדים. כל אלה שיקולים העשויים להצדיק סטייה מחלוקה אריתמטית יחסית שווה של הנטל"(סע' 8 לפסק דינו).

ודומה כי הדברים פשוטים ואינם צריכים לימוד.

בנדון, מכל מקום, מצאנו כי הדרך המתמטית מביאה לתוצאה מאוזנת וראויה תוך בחינת מכלול הנסיבות, ומתוך שכך נקטנו ואחזנו בה.

סוף דבר

25. הערעור מתקבל באופן שהמשיב יישא במזונות הקטינים כדלקמן –

א. עד ליום 31.10.20 תחול ההחלטה למזונות זמניים שניתנה ע"י בית משפט קמא ביום 21.2.19.

ב. ממועד זה ואילך יישא המשיב במזונות הקטינים לרבות רכיב מדורם בשיעור של 5,500 ₪ (1,830 ₪ במעוגל לכל קטין) וזאת עד הגיעו של כל קטין לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים, המאוחר מבין השניים.

ג. אם וכאשר יורחבו הסדרי השהות למשיב ליומיים בשבוע כולל לינה ובכל סוף שבוע שני יעמוד שיעור החיוב במזונות הקטינים בשיעור של 4,250

₪ (כ – 1,420 ₪ במעוגל לכל קטין) וזאת עד הגיעו של כל קטין לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים, המאוחר מבין השניים.

ד. המשיב יישא ב 75% מהוצאות הבריאות החריגות והוצאות החינוך של הקטינים בקיזוז הסך המשולם למערערת בגין הוצאות חינוך מהמל"ל.
יפה וחשוב. מונע ויכוחים מיותרים.

ה. החל מתום מועד החיוב במזונות כמפורט בסעיף 25ב. ועד לסיום שירות החובה בצה"ל יעמוד שיעור המזונות על שליש מהסך הנזכר מעלה.

ו. קצבת הילדים המשולמת ע"י המל"ל תועבר לידי המערערת.

26. המשיב יישא בהוצאות המערערת בשיעור של 10,000 ₪.

הערובה שהופקדה ע"י המערערת תושב לידיה באמצעות בא כוחה.

27. ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת בכירה אב"ד	**ורדה פלאוט, שופטת**	**צבי ויצמן, שופט**